

předpis právní, jímž by válce a úředním opatřením v důsledku války učiněným byl takový právní účinek přiznán. St-lka má však za to, že i bez takového pozitivního předpisu vyplývá z jakýchsi všeobecných zásad právních, že trvání výhod se automaticky ipso jure prodlužuje, když pro nepřekonatelné překážky, t. j. pro vis major využití výhod po nějakou dobu bylo nemožné. Názor st-lčin, že vis major, bránící využívání výhod, ipso jure, t. j. již podle povahy věci, má za následek prodloužení oné doby, jest mylný. Takovýto účinek mohl by býti vyzovován buď jen z nějakého výslovného ustanovení zákona anebo z obsahu a znění onoho aktu, jímž výhody byly přiznány. Ale ani zák. čl. III:1907, ani cit. výnosy býv. uh. min. obch. nepodávají nijaký podklad pro stanovisko stížnosti. Zákonodárství tam, kde takové nebo podobné právní účinky chtělo válce (nebo jiným neodvratným okolnostem) přiznati, učinilo tak zvláštními pozitivními normami, jako na př. zákonem z 24. července 1919 č. 446 Sb., zák. z 21. prosince 1921 č. 480 Sb. a zák. z 20. prosince 1922 č. 389 Sb. o úpravě promlčení práva k vyměření a vymáhání daní a dávek.

Není-li však formálního předpisu, jenž by stanovil, že doba trvání výhod udělených podle zák. čl. III:1907 se automaticky prodlužuje o dobu trvání války nebo jiných překážek bránících využití výhod, nemohl nss shledati nezákonnost v tom, že žal. úřad neuznal, že výhody st-lce přiznané se prodlužují přes dobu původně stanovenou.

Č. 6418.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o. Živnostenská výroba zmrzliny jest výrobním odvětvím živnosti cukrářské, tudíž živností řemeslnou.

(Nález ze dne 21. března 1927 č. 5761).

V ě c: Anna K. v K. proti ministerstvu obchodu stran opovědi výroby zmrzliny.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lka žádala, aby její dosavadní živn. list byl rozšířen na oprávnění k výrobě a prodeji zmrzliny na výročních trzích, pouťích, posvíceních a slavnostech, jakož i aby její manžel byl v živn. listu vyznačen jako její náměstek v provozování živností.

Osp v K. výměrem z 23. února 192v st-lčinu opověď výroby zmrzliny dle § 11 a násl. ž. ř. na vědomí nevzala a zakázala další provozování živnosti této. protože výroba zmrzliny jest vyhražena řemeslné živnosti cukrářské, k jejímuž nastoupení a provozování se dle § 14 živn. žádá průkaz způsobilosti, jež st-lka nepodala. Výrok ten byl v pořadu instančním nař. rozhodnutím potvrzen. K námitkám st-lčiným bylo podotknuto, že zmrzlina jest podle přísad při výrobě užívaných a způsobu zbožím cukrářským, jehož živn. výroba přísluší výhradně cukrářům.

Ve stížnosti na nss podané st-lka dovozuje, že výroba zmrzliny není živností řemeslnou, nýbrž svobodnou, poukazujíc k tomu, že výroba zmrzliny není v živn. řádě uvedena mezi živnostmi, které byly prohlášeny za řemeslné, že cukráři a zemská jednota řemeslných živn. společenstev pro Čechy domáhají se toho, aby výroba zmrzliny byla uznána

živností řemeslnou, že živn. úřady prvé stolice v Praze vydaly živn. listy na výrobu zmrzliny jako na živnost svobodnou, a že se při výrobě zmrzliny zpracovává málo cukru a používání ostatních přísad, při výrobě obvyklých, jako smetany, mléka, vajec a vanilkového cukru není živnosti cukrářské vyhrazeno.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Okolnost, že výroba zmrzliny není výslovně uvedena ve 3. odst. § 1 živn. ř. (zák. z 5. února 1907 č. 26 ř. z.) není sama o sobě rozhodna pro posouzení otázky, sluší-li tuto živnost považovati za řemeslnou čili nic. Rozhodno v tom směru jest jediné, zdali výroba zmrzliny jako samostatný předmět živn. podniku podle své podstaty náleží pojmově do rozsahu některé živnosti za řemeslnou prohlášené. Nezáleží tedy na tom, jak podnikatel při ohlášení podaném podle § 11, resp. § 14 ž. ř. živnost, již hodlá provozovati, označí, nýbrž jediné na tom, zdali zamýšlená výrobní činnost dle svých pojmových znaků, dle své podstaty a účelu jeví se živností řemeslnou.

V daném případě uznalo žal. min., že se zřetelem na přísady při výrobě užívané a způsob výroby jest zmrzlina zbožím cukrářským, a že tudíž k výrobě zmrzliny po živnostensku potřebí jest průkazu způsobilosti vyžadovaného pro živnost cukrářskou (§ 1, odst. 3 č. 46 ž. ř.). Nss neshledal, že by tento názor, nař. rozhodnutí za základ položený byl v rozporu se zákonem nebo formálně nesprávný. Při tom nss uvážil, že způsob výroby zmrzliny jest všeobecně znám a že i dle ustáleného v celku pojmání příslušných odborných kruhů výroba zmrzliny pokládá se za integrující součást řemeslné živnosti cukrářské. (Srovnej ve sbírce dobrozdání a rozhodnutí o rozsahu živn. oprávnění vydané Drem Freyem a Drem Mareschem, zejména č. 1541, 6049, 8350, 8364; také vjn. min. vnitra v dohodě s min. obch. z 23. září 1888 č. 16007).

Jestliže však žal. min. právem uznalo, že živn. výroba zmrzliny jest výrobním odvětvím živností cukrářské, tudíž dle své povahy a svého účelu živností řemeslnou, při jejímž nastoupení dlužno ve smyslu § 14 ž. ř. podati předepsaný průkaz způsobilosti, jest ve shodě se zákonem i výrok, jímž žal. úřad odepřel vydání st-lce živn. list na výrobu zmrzliny bez podání průkazu způsobilosti a zakázal jí další provozování této živnosti.

Č. 6419.

Vojenské věci. — Administrativní řízení: I. Proti náhradnímu nálezu vydanému podle § 3 zák. ze 6. června 1887 č. 72 ř. z. lze podati »odpor«, žádající, aby věc byla odevzdána na pořad práva, třebaž náhr. nález je ještě naříkatelný v cestě administrativní. — II. Dny poštovní dopravy neodečítají se od lhůty stanovené pro podání adm. rekursu proti náhr. nálezu podle cit. zák.

(Nález ze dne 21. března 1927 č. 5849).

V ě c: Karel K. v Praze (adv. Dr. Emil Pištěk z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (odb. rada Dr. Č. Hubáček) stran včasnosti opravných prostředků.